

DRUŽINA - esej

V tem strokovnem spisu bom zapisal svoja mišljenja o družini, predstavil bom vrste družin, družinska obdobja, čustvenost v družini, odnose v družini.

Družina je osnovna družbena skupnost staršev in otrok. Poznamo razne oblike družin. Najpogostejša je družina, ki jo sestavljata oba starša (oče in mama) in otroci. V taki družini živim tudi jaz in se imamo zelo lepo. Ta družina je zato tudi najbolj osnovna, ker se imajo vsi radi. Obstajajo tudi družine z enim staršem in otroci, to je enostarševska družina, samohranilec je mati ali oče, ki sam živi z enim otrokom. Poznamo še preurejeno družino, ko si po ločitvi eden od staršev najde novega partnerja in z njim živi. Take družine so lahko sestavljene tudi iz otrok, ki pridejo z ločenim partnerjem. Družina s posvojenimi otroki pa nastane, ko partnerja ne moreta imeti svojih otrok, zato posvojita drugega. Danes se vse več ljudi odloča za izven zakonsko zvezo, saj so mnenja, da če se imajo radi ne potrebujejo poročnega slavja in velikih stroškov. Moje mnenje je, da če si oba partnerja skupaj zaželita otroka naj to speljeta do konca v kakršnikoli že obliki. Starši morajo držati skupaj in se imeti radi zato, da otroci odraščajo v normalni družini.

Družine gredo tudi skozi štiri življenjska obdobja: Prva je ko partnerja še nimata otrok, a živita skupaj, nato se poročita in rodi se jima otrok, ki gre skozi svojo predšolsko in šolsko dobo. Kasneje se družina začne zmanjševati, ker otroci odhajajo na svoje. Družina pa se čisto zoža, ko otroci odidejo in si najdejo novega partnerja ter ustvarijo svojo družino.

V zadnjem času je veliko primerov razširjenih družin, ko poleg staršev in otrok živijo v skupnem gospodinjstvu tudi stari starši. V taki družini živim tudi jaz.

Pri pouku smo se veliko pogovarjali o funkcijah sodobne družine. To so zadovoljevanje materialnih potreb kot so hrana, obleka, stanovanje in duševnih potreb kot so toplina, ljubezen, pripadnost in spoštovanje, ki pa mora biti obojestransko. Zdi se mi, da se v današnjem času družine vse preveč nagibajo k zadovoljevanju materialnih potreb, a vse premalo spoštujejo vrednote družinskega življenja kot so pogovor, skupna igra,

sprehod v naravi in drobne pozornosti... Pomembna pa je tudi enakopravnost. Neenakopravnost je to, da bi mama kuhala in pestovala otroka, ko bi oče gledal televizijo ali bral časopis ali obratno. Enakopravnost pa je to, da si starša delo razdelita. Družine med seboj povezujeta medsebojna pomoč, pravična razdelitev del, občutek varnosti in zaupnosti, spoštovanje, prijateljstvo in ljubezen do staršev in otrok. V družini pa se ponekod dogajajo tudi prepiri zaradi denarja, delitev del, nezaupanja, nezvestobe ... Take prepire se lahko rešuje kar doma, tako da se udeleženca pogovorita ali pa se obrneta na svetovalca, ki jima lahko pomaga. Nekaj manjšega pa smo izvedeli tudi o patoloških pojavih: alkoholizem, nasilje (poznamo besedno, fizično, spolno) in groba kaznovanja. V družini, kjer je prisoten alkohol in nasilje se nihče ne počuti dobro, vlada strah, jeza, žalost, nekateri člani nimajo pravic, ki jim pripadajo.

Za konec pa vam še povem, kdaj je najbolj primeren čas za svojo družino. To je tak čas, ko si primerno čustveno zrel in lahko prevzameš odgovornost skrbnika ali starša in si tudi materialno neodvisen. Prava družina se ustvari, ko si partnerja zaupata in ustvarita otroka.